

De BU-130 of Trui ...Liesbeth Vermeulen

In augustus lag de BU 130, of misschien wel beter bekend als Trui, op de helling van de Botterstichting voor restauratie. Trui werd in 1965 gekocht door de Delftse Studentenvereniging De Bolk. Een botter in eigendom van een studentenvereniging? Reden genoeg om een gesprekje te voeren met Emiel Klifman, voorzitter, en Marieke van der Tuin, aankomend voorzitter, van de Stichting tot Behoud van de BU 130.

De eerste voor de hand liggende vraag is waarom de BU 130 ook vaart onder de naam Trui. Emiel heeft het verhaal rond de naamgeving overgeleverd gekregen, dus of het echt waar is, durft hij niet met honderd procent zekerheid te zeggen. Nadat de vereniging de BU 130 had gekocht, vonden de studenten dat ze een "echte" naam moest krijgen. Ze zijn toen met een aantal studenten rondjes gaan rijden op een rotonde net zo lang totdat iedereen het eens was over de naam Trui.'

Voordat Trui gekocht werd door de Delftse Studentenvereniging voer zij onder visserijnummer HK 8. Ze werd gebouwd door Thomas Pauw in Muiden voor Goos Foppen Gz. In 1928 nam Migchel Foppen de HK 8 over van zijn vader. Toen de Zuiderzee definitief werd afgesloten, werd het schip in 1933 verkocht aan Cornelis Kuiper. Hij viste met Trui onder het visserijnummer EH 26.

Trui wisselde weer van eigenaar en kwam in handen van Jan de Boer, die wederom met Trui viste onder het visserijnummer HK 8. In 1938 werd het schip eigendom van Willem Bruinink en in 1950 nam zijn zoon Drees Bruinink de botter van hem over. Op 24 februari 1959 wordt de HK 8 verkocht aan Lammert de Graaf. Het schip komt als BU 130 in de vaart. In 1963 werd het schip verkocht aan Frans Eisenloeffel, die het schip als pleziervaarttuig in de vaart

brengt. Dit was het einde van de 88 jaar durende periode waarin er met Trui gevestigd werd.

Toen de Delftse Studentenvereniging het schip in 1965 kocht, was zij in zeer slechte staat en in de tussenliggende jaren is heel veel restauratiewerk aan Trui verricht. Ook nu ligt Trui op de helling voor grootonderhoud. Er worden 4 gangen, een vlakdeel en 2 inhouten vervangen. Daarnaast worden er ook nog 2 inhouten bijgeplaatst om de stevigheid van het schip te vergroten. Daarna breeuwen, maar... niet lakken. Trui wordt volgens aloude traditie eerst in de lijnolie en daarna in harpuit gezet. 'Dat is authentieker', vertelt Marieke. 'Harpuit is gekookte lijnolie met hars en paraffine. Dat maken we zelf.'

Natuurlijk willen we graag weten waarom

de studentenvereniging voor Elburg heeft gekozen om Trui te restaureren. Emiel: 'Eigenlijk was onze eerste keus een werf in Schiedam die tevens een sociale werkplaats is. Dat was lekker dichtbij huis en we vonden het wel een sympathiek idee om in een sociale werkplaats aan de slag te gaan. Maar helaas was die werf vol.

We hebben ook geprobeerd om het grootonderhoud in het Zuiderzeemuseum, onze standaard ligplaats, te doen.

(lees verder...)

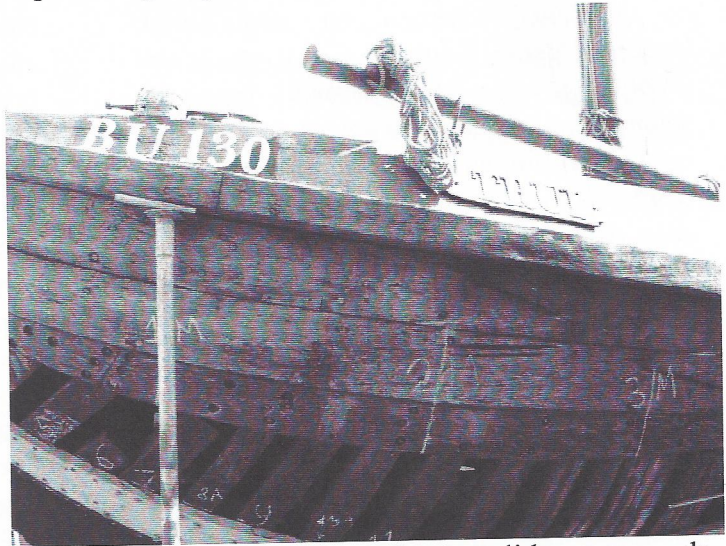
Maar daar konden we geen elektrisch gereedschap gebruiken. Dus die viel ook af. Omdat we op een werf wilden werken zonder werfbaas, viel onze keuze al snel op Elburg.'

Omdat Elburg niet 'naast de deur' is voor de klussende studenten, kamperen ze op Camping Old Putten. Marieke: 'We zijn meestal met een man of 8 bezig. Gelukkig worden wij met raad en daad bijgestaan door Wim Mendelts. Wim was in zijn studententijd nauw betrokken bij de botter. Hij raakte zelfs zo 'verslaafd' aan het restauratiewerk, dat hij besloot zijn studie te stoppen en zich als scheepstimmerman te specialiseren. Wim heeft nu zijn eigen werf in Koudum (Friesland) en heeft ons al die weken geadviseerd. Als hij op karwei gaat, woont hij vaak op zijn historische sleepboot.'

Hoewel Trui voor een prikkie werd gekocht, werd in 1978 een stichting opgericht om Trui financieel 'gezonder' te houden. Via de stichting wordt geld ingezameld en ook leden en oud-leden trekken de portemonnee. Daarnaast komt er door verhuur - er wordt van maart tot en met november gevaren - ook nog het broodnodige geld in het laatje.

Op 12 augustus is Trui onder grote belangstelling weer te water gelaten. 'Dat

was wel even spannend', vertelt Emiel, 'want Trui had lang op het droge gelegen'. Zoals verwacht kwam er wel wat water naar binnen, maar de nieuwe delen bleven droog. We verwachten dat Trui over een week of twee weer "waterdicht" zal zijn. Tot die tijd hebben we gelukkig een goede pomp.'

Gerard Vos, bestuurslid van de Botterstichting en o.a. verantwoordelijk voor de verhuur van de helling, kijkt terug op een succesvolle verhuur. Dat beamen Emiel en Marieke: 'Wij vonden het fijn dat we hier met onze eigen spullen mochten werken en ons eigen gang konden gaan. Wat bovendien heel prettig was, is dat wij altijd bij de mensen van de Botterstichting konden aankloppen als we ergens hulp bij nodig hadden.'

STANGE

STEEN- EN HOUTHANDEL

WWW.STANGE-ELBURG.NL

Dankbetuiging, overgenomen van de website BU-130:

De Delftse studenten restaureerden hun botter bij ons in Elburg en melden hun dankbaarheid op hun site.

Afgelopen maandag (12 augustus) is 'Trui' weer het water ingegaan vanaf de Hellege in Elburg. Vele toeschouwers hadden zich op de kant verzameld en voor Emiel, Diede, Johan, Eduard, Kees en ikzelf (Wouter) was het allemaal bijzonder spannend. Uiteraard kwam er water in de boot naar binnen, maar de nieuwe delen waren droog. Naar verluid moet de boot zo'n twee weken dichttrekken voordat hij weer waterdicht is, dus de kleine

stroompjes en druppels lijken niet meer dan een logisch gevolg van het droogstaan van de boot.

Momenteel zijn Emiel, Diede, Johan en Kees aan boord om maten- en schipperskooien te maken en af en toe de pomp aan te zetten. Morgen gaan Eduard en ik op weg naar Elburg om spullen te brengen en op te halen. De Stichting van de Delftse studenten is bijzonder blij met hoe het groot onderhoud is verlopen en zijn alle helpende handen en de Stichting Elburger Bidders erg dankbaar.